

ne er det jo i høj grad spontanflygtninge, som strander, og det er jo nok en belastning, uanset om man er med i FN eller ej, men de fleste lande er jo med i FN.

Men det, mit spørgsmål egentlig gik på, var, om Dansk Folkeparti også vil udstede den samme garanti, som vi har hørt regeringen komme med, for, at vi lever op til vores forpligtelse med 1.500 kvoteflygtninge over 3 år.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Som Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, også var inde på, er det umiddelbart det, der ligger i kortene, at der vil komme cirka de her 500 kvoteflygtninge om året, og det er også sådan, vi ser situationen. Tidligere år har det ikke været præcis 500, der er kommet, der er det gået lidt op og ned, og det er det da også under socialdemokratiske regeringer. Så give et fuldstændig endegyldigt svar på, at det vil blive 1.500 over 3 år, kan jeg ikke.

Det, der for os at se tæller med i det her, er, som jeg også var inde på, at vi skal lægge vægten på de kvoteflygtninge. Men forudsætningen for, at vi kan gøre meget for dem, og forudsætningen for, at der kan komme noget integration op at stå, som vi taler lidt om her, er jo, at vi får styr på tilstrømningen generelt.

Der er det, at vi fra Dansk Folkepartis side må sige, at der har vi manglet meget fra Socialdemokraterne i den indsats, for det er jo netop under socialdemokratiske regeringer op igennem 1990'erne, at der har været de her gevaldige problemer, hvor man ikke har haft styr på tilstrømningen. Det er først nu, vi virkelig får diskuteret, hvad vi gør ved udlændingeproblemet.

Men det er en fastholdelse af, at det er ca. 500 kvoteflygtninge om året.

Else Theill Sørensen (KF):

Alt for mange udlændinge i Danmark og blandt dem desværre flest kvinder lever uden egentlig kontakt til det danske samfund. De kan ikke sproget, de har ikke noget kendskab til det danske samfund, de er uden beskæftigelse, og de har et lavt selvværd. Det er skidt for den enkelte udlænding og vedkommendes familie, og det er skidt for det danske samfund. Det besværliggør eller umuliggør samvær og kontakt mellem gamle og nye beboere i landet. Det deler befolkningen op i parallelle samfund, som lever hver sit liv.

Det Konservative Folkeparti har i de sidste 3 år været med til at mindske antallet af nye udlændinge i Danmark betydeligt og samtidig forstærket integrationsindsatsen. Det lovforslag, vi her behandler, er en fortsættelse af de sidste bestræbelser, altså bestræbelserne på at forbedre integrationen.

Kl. 19.05

Der er to dele i lovforslaget.

Den ene går ud på at styrke danskundervisningen af familiesammenførte udlændinge. Det gøres ved at fremme, at de deltager i danskundervisningen eller lærer sproget på en anden måde, og at de fuldfører uddannelsen ved at aflægge en afsluttende prøve. Ifølge lovforslaget skal en ansøger om ægtefællesammenføring og den herboende ægtefælle underskrive en erklæring om, at de begge efter bedste evne vil deltage aktivt i ansøgerens og eventuelle medfølgende børns danskuddannelse og integration i det hele taget i det danske samfund. Samtidig får kommunalbestyrelsen pligt til at give de udlændinge, der ikke tilegner sig det danske sprog som planlagt, meddelelse om de mulige konsekvenser heraf.

Alene det med konsekvenserne tror jeg vil styrke danskindlæringen, og i den forbindelse vil jeg godt citere fra KL's hørings svar. Heri står der: »Da deltagelsen i de afsluttende prøver, bl.a. på baggrund af skærpede krav til dansk statsborgerskab, samtidig har været markant stigende gennem de senere år, tegner der sig samlet et billede af, at selvforsørgende familiesammenførte, der er kommet til landet i de senere år, tilegner sig dansk i langt højere grad, end det har været tilfældet tidligere.«

Endelig er der så den gulerod, at en bestået danskprøve giver mulighed for at få nedskrevet det beløb til det halve, som den herboende har skullet stille sikkerhed for som betingelse for ægtefællesammenføring.

Også for flygtninge vil der blive en fremrykket og intensiveret danskundervisning. Fra det tidspunkt, hvor flygtningen får sin opholdstilladelse, og indtil vedkommende kan flytte ud af asylcenteret, bliver antallet af dansktimer mere end fordoblet, og kommunens danskundervisningstilbud vil blive fremrykket, sådan at danskundervisningen fra asylcenteret kan videreføres uden ventetid. Der bliver altså betydelig mere sammenhæng i undervisningen af de asylsøgere, der får opholdstilladelse og bliver til flygtninge.